

är naturligtvis fullkomligt orimligt. Vilken minister skulle kunna bestämt lova något liknande? I vår upprörda tid vet ingen minister, huru länge han sitter vid statsrådsbordet, och allraminst kan ett dylikt löfte givas omedelbart före ett valår.

Vad angår de principer, på vilka lärarelönenämnden kommer att grunda sitt förslag om en löneroglering åt läroverkslärarna, så kunna vi icke inse, att denna fråga har någon betydelse för Sverges allmänna folkskolläraforening. Denna forening har utan något snegländande åt sidan och utan att, som naturligt är, med ett ord befatta sig med någon annan tjänstemannakårs lönefråga, inför k. m:t framlagt de principer, enligt vilka den önskar se sin lönefråga löst. Huru lärarelönenämnden vill söka i vad på den ankommer tillgodose önskingarna hos de olika lärarekategorier, vilkas löneförhållanden den är satt att utreda, blir väl i sinom tid bekant; för närvarande står något meddelande härom icke att på lojal väg erhålla.

Såväl hr Bergh som hr Rydén äro måna om att framhålla Stockholms folkskolläraresällskap såsom en större sammanslutning, bestående av »ett hundratal medlemmar» och torde härmed åsyfta att giva de uttalanden, sällskapet gör, en viss betydelse. Vi skola icke söka föringarna denna betydelse genom att nämna något om, huru pass talrikt besökta sällskapets sammanträden i regeln äro. Men det kanske är skäl i att erinra därom, att Sverges allmänna folkskolläraforening består av över 12,000 medlemmar, vilka med väldig majoritet ställt sig bakom den petition, som Stockholms folkskolläraresällskap ännu efter det den blivit till regeringen inlämnad vill komma till livs.

Det borde dock stå klart även för de föreningsmedlemmar, vilka från början ställt sig som motståndare till de av foreningen i övrigt omfattade principerna, att nu är tiden för diskussion härom oåterkalleligen förbi. De, som icke vilja inse detta utan allt fortfarande ävlas att söka skapa en opinion, som går stick i stäv mot foreningens uttryckta önskan, de få finna sig i att bli betecknade icke blott såsom »splittringens apostlar» utan även såsom dem, vilka ansvaret i första hand drabbar, om vår nu föreliggande lönefråga i brist på enig sammanhållning som grundval skulle undanskjutas längre tid, än annars vore nödvändigt, och så slutligen ramla.

I denna fråga mer än i någon annan är det trängande av nöden, att kåren står såsom en man. Och i övertygelsen härom anse vi det vara vår plikt att fortfarande vid alla diskussioner inom kåren i dess lönefråga av var och en kräva rent besked, huruvida han vill främja kårens lönepetition eller söka bringa densamma på fall. Det beskedet begära vi även av hr Osvald Rydén.

Folkskolläraren E. B. i Örebro har i brev till redaktionen bett oss meddela, att han icke tillhör det socialdemokratiska partiet, och att han således icke vill vidkännas beteckningen att vara »partivän» till redaktör A. C. Lindblad. Vidare har han tillkännagivit, att han ej var närvarande, då Örebro folkskolläraresällskap gjorde sitt i förra nummer återgivna, märkliga uttalande i lönefrågan.

Naturligtvis ha vi gärna meddelat dessa upplysningar men kunna icke se, att de i nämnvärd mån förändra saken. Hr E. B:s artikel stod att läsa på ledande plats i den socialdemokratiska tidningen Örebro-Kuriren, vilket torde ange författarens ställning till »partiet», även om han ej skulle vara officiellt inskriven. Att han var personligen närvarande vid Örebro folkskolläraresällskaps sammanträde, ha vi icke påstått. Men då han i sitt brev icke desto mindre meddelar, att »sällskapets uttalande icke mötte något nämnvärt motstånd å mötet», kan man helt säkert tyda detta så, att han för sin del icke heller ämnat uppträda mot resolutionens antagande, om han varit närvarande.

Red.

Andras barn. 32 målningar med text av Carl Larsson. Stockholm, Albert Bonniers förlag. Pris 20 kr.

Det är en samling förtjusande barnporträtt, gjorda under de gångna tjugufem åren. Texten i boken är spirituellt och rolig, likasom de därtill hörande svartteckningarna. Det faller av sig självt, att utstyrseln i ett sådant praktverk står över all jämförelse. Det är en läcker och fin bok, väl värd sitt höga pris.

A.

Nytt i bokhandeln.

Läsebok till förf:s Sverges historia för realskolan, förkortade upplagan, av Carl Grimberg. Sth., P. A. Norstedt & söners förlag. 4 kr. 75 öre.

Mer om och av Pontus Wikner. Supplement till 3:e uppl. av P. Wikner, minnes-teckning av En tacksam vän. Uppsala, L. Norblads bokh. 2 kr. 50 öre.

Elektricitetslära för lärlingsskolor och yrkesskolor av Vilh. Berglund. Uppsala, Almqvist & Wiksell (i distr.). 2 kr. 50 öre.

Tyska utsikter. Nytt och gammalt om Emerson m. m. av Vilhelm Ekelund. Sth., Albert Bonniers förlag. 3 kr.

Timmerdalen. En historia om kultur av Martin Kock. III. Kulturmänniskor. Sth., Albert Bonniers förlag. 2 kr.

137 sätt att tillaga julmat, sammanställda av D. F. Sth., Albert Bonniers förlag. 70 öre.

Nordisk Familjebok. Band XX. Häft. 1 o. 2. 1 kr.

Viktor Rydberg, hans levnad och diktning av Karl Warburg. Sth., Albert Bonniers. Häft. 8-15 à 20 öre.

Försäkringspraktik. Populära småskrifter i personförsäkring, utgivna av Per Borgh. II. Anskaffningsarbetet. 3:e uppl. 25 öre. — III. Livförsäkring — vägen till oberoende. 25 öre. Gävetorp, utg. förlag.

Lär oss bedja. En bok om bön, grundad på bibelstudium av Olfert Ricard. Sth., C. E. Fritzes bokförlagsa.-b. 2 kr.

Guldets gåvor av Julia Svedelius. Sth., P. A. Norstedt & söner. 2 kr. 25 öre.

Ungdomens jul. Vikingens julnummer. 75 öre.

Guldspindeln 1913. En jultidning, utgiven av Axel Rosin. 1 kr.

Julrosor 1913.

Barnens julrosor 1913.

Stockholms-Tidningens julläsning 1913.

Aftonbladets julnummer 1913.

Skolmaterieell.

Ställbara meterstavar för räkneundervisningen, konstruerade av läraren vid Stockholms folkskolor Hans Danielson. Tillhandahållas genom k. folkskolebyrån till ett pris av 3 kr.

Det undervisningsämne, som kräver mest men som får minst av åskådighet, är säkerligen räkning, ett förhållande, som till stor del får tillskrivas bristen på billig, enkel och lätt tillgänglig materielle. Varje lyckat försök, som i någon mån avhjälper denna brist, måste därför hälsas med glädje och tillfredsställelse. Och då jag är fullt övertygad om, att det av Hans Danielson konstruerade metermättet i hög grad underlättar inlärandet av längdmått och decimalbråk, så kan jag ej underlåta att varmt rekommendera detsamma. Säkert är, att det äger stora förutsättningar att tränga sig fram till varje skola och bliva en stor hjälp vid räkneundervisningen.

Metermättet i fråga, som förvånar icke minst genom sin enkelhet, består av flera ställbara meterstänger med meter, decimeter, centimeter och millimeter på skilda fält, vilka kunna visas dels var för sig, dels två eller tre och dels alla samtidigt. Måttindelningen kan demonstreras å 7 fristående faser. Att meterfältet lämnats ograderat är synnerligen välbetänkt. Ty vid inlärandet av delar och dessas inbördes förhållande ha barnen ytterst svårt att hålla fast vid det hela, vilket än mer försvåras, om delarna placeras så, att de skymmas bort det hela, som fallet är med det gamla metermättet.

Här är icke platsen att ingå på metodiska antydningar. Kan dock ej underlåta att framhålla, vilket värdefullt hjälpmedel skolan får i detta metermättet även vid inlärandet av decimalbråkets beteckning. Härvid hålles måttet vertikalt och mot svarta tavlan med meterfältet åt vänster, så att de tal, som skola belysas, kunna skrivas omedelbart intill och under måttet. Vill man t. ex. åskådliggöra siffrornas inbördes värde i talet 1,111 m., så påvisas, att det hela betecknar metern, andra siffran i ordningen decimetern o.s.v.